

[Socialministeren.]

tion stemmer i øvrigt ganske med Reglerne i den førnævnte Lov, idet man efter de indvundne Erfaringer ikke har fundet Grundlag for at ændre disse.

Jeg skal henstille til det høje Folketing, at Lovforslaget faar en hurtig og velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 171 af 13. April 1938.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2933).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 88 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Danmarks Riges Grundlov.

Forhandlingen genoptoges.

A. M. Hansen: I Lighed med, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte i Gaar, maa jeg sige, at jeg helt og fuldt kan slutte mig til den udførlige Redegørelse, Udvalgets Ordfører har givet for Arbejdet i Udvalget og for de af Flertallet foreslaaede Ændringer. Det er gjort saa fyldigt og saa dygtigt, at jeg ikke har noget at føje dertil. Men jeg ønsker dog at gøre

nogle Bemærkninger her ved Lovforslagets anden Behandling.

Jeg deler den udtalte Beklagelse af, at det ikke er lykkedes at samle de i Udvalget repræsenterede Partier om et fælles Grundlovsforslag, til Trods for at forskellige Udtalelser ved Forslagets første Behandling kunde tydes som Løfter i saa Henseende. I den afgivne Betænkning gør det ærede Medlem Hr. Gregersen Forsøg paa at give de tre Partier, der har givet Tilslutning til Kommissionsforslaget, Skylden for, at der ikke er kommet en ordentlig grundig Forhandling i Gang, og det ærede Medlem Hr. Brorsen gav sin Tilslutning hertil i sin Tale i Gaar. Det er imidlertid ikke nogen nyopfundnen Metode at skyde Skylden paa den anden Part, og det gør jo ikke en saadan Paastand til Sandhed, at den gentages her.

Nej, mon Sandheden nu ikke er den, at de ærede Medlemmer hver især var alt for optaget af at fremføre deres egne Særønsker uden at overveje, om der ogsaa kunde være Udsigt til at faa Tilslutning til disse. Jeg tror f. Eks. ikke, at det ærede Medlem Hr. Gregersen selv i sin vildeste Fantasi — og det siger da noget — kunde tænke sig at faa Tilslutning til sit Forslag om at faa en Grundlovsbestemmelse indsat, der forbyder Optagelse af Statslaan. Paa en Tid, hvor vi har en Statsgæld af en Størrelse, som jo ingen ønsker at forøge, men som man tværtimod ønsker at bringe den anden Vej, ved man, at Vejen til at bringe den nedad, at gøre den lempeligere, er Konvertering. Efter det ærede Medlem Hr. Gregersens Ændringsforslag i saa Henseende vilde dette altsaa ikke være tilladt; det vilde være grundlovsstridigt af konvertere de dyre Statslaan, som tidligere er blevet optaget. Nej, jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal prøve at føre det derhen, at det er Regeringspartierne, eller rettere sagt Flertalspartierne, der har hindret en grundig Forhandling. Jeg tror, at de ærede Medlemmer fra de tre andre Partier burde have lagt en Dæmper paa deres Særmeneringer og søgt at give en Haand i med for at naa fremad til et fælles Resultat.

Jeg skal ikke, i hvert Fald ikke paa nærværende Tidspunkt, gennemgaa Retsforbundets Ændringsforslag; jeg vil tværtimod udtale min Glæde over, at Retsforbundet erkender, at Flertallets Forslag